

Sygn. akt II Ca 551/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze II Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Wojciech Damaszkowski/spr/

Sędziowie SSO Jadwiga Jakubowska, SSO Maria Lechowska

Protokolant Ewa Kaczorowska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej E. A. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową A. M.

przeciwko D. A. (1)

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 17 maja 2013 r., sygn. akt III RC 210/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I o tyle, że zasądzone nim alimenty określa na kwotę po 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie oraz w pkt III w ten sposób, że zasądzoną od pozwanego opłatę sądową obniża do 270 zł;

II. nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt II Ca 551/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 17 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Zgorzelcu zasądził od pozwanego D. A. (1) na rzecz małoletniej E. A. alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie płatne od dnia 1 maja 2013 r. do rąk matki dziecka A. M., dalej idące powództwo oddalił oraz zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa 360 zł z tytułu opłaty od pozwu, od której powódka była zwolniona.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne.

E. A. urodziła się (...) r. w Z. i jest dzieckiem A. M. i D. A. (1). Dziecko zostało uznane przez ojca. Małoletnia mieszka z matką w lokalu stanowiącym jej własność. A. M. jest zatrudniona w F.U.H. (...) Sp. z o.o. w Z. na podstawie umowy na czas nieokreślony na stanowisku kasjera walutowego za wynagrodzeniem około 1.300 zł netto miesięcznie. Ponosi wydatki związane z utrzymaniem mieszkania: opłatę eksploatacyjną z zaliczką na wodę 327,43 zł miesięcznie, fundusz remontowy 53,34 zł miesięcznie, za energię elektryczną 56,76 zł miesięcznie, za gaz 126,72 zł za 2 miesiące, za telefon komórkowy 56,60 zł miesięcznie. A. M. nie posiada na utrzymaniu innych dzieci.

Z kolei D. A. (1) jest zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w Z. na podstawie umowy na czas określony do 1.05.2015 r., na stanowisku technologa spawalnika, za wynagrodzeniem 2.880 zł netto miesięcznie. Ojciec dziecka płacił dobrowolnie na córkę alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie. Wynajmuje mieszkanie w Z. za kwotę 400 zł miesięcznie i pokrywa koszty związane z jego eksploatacją. Stara się o kredyt na zakup mieszkania. Na utrzymaniu pozwany nie posiada innych dzieci. Jest współwłaścicielem samochodu M. (...) z 1999 roku. Utrzymuje kontakty z córką w sposób określony postanowieniem sądu.

W tak ustalonych okolicznościach sprawy Sąd Rejonowy ocenił powództwo jako w znacznej części za uzasadnione. Wyjaśnił, że stosownie do treści art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania. Małoletnia nie posiada majątku i na jej rodzicach spoczywa obowiązek jej utrzymania. Zgodnie z art. 135 § 1 i 2 kripo zakres tego obowiązku zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Matka dziecka z uwagi na jego wiek wywiązuje się ze swojego obowiązku alimentacyjnego poprzez czynienie osobistych starań o jego wychowanie i utrzymanie. Przy dużej dysproporcji dochodów stron oraz faktu, że małoletnia E. pozostaje pod pieczęcią matki było oczywiste dla sądu, że na pozwanym ciąży obowiązek wykładania większych kwot na utrzymanie dziecka niż na A. M.. Zwraçał uwagę sąd, że matka dziecka zarabia 1.320 zł netto miesięcznie. Natomiast pozwany zarabia 2.890 zł netto, a zatem dochód z jego wynagrodzenia pozwanego jest ponad dwukrotnie wyższy niż dochód z wynagrodzenia A. M..

Z tych względów Sąd waząc zarówno potrzeby małoletniej powódki, jak i możliwości zarobkowe stron zasądził na rzecz małoletniej E. A. od 1 maja 2013 r. alimenty w wysokości 600 zł miesięcznie. Dalej idące powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu. Na podstawie art. 113 ustawy o ksc zasądził sąd od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa 360 zł z tytułu opłaty, od której powódka była zwolniona.

W apelacji D. A. (1) zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w punkcie I i wniósł o jego zmianę poprzez obniżenie alimentów do kwoty po 450 zł miesięcznie. Wskazał, że zakres potrzeb majątkowych małoletniej córki został ustalony zbyt szeroko. Z drugiej strony uzyskiwane przez niego zarobki nie umożliwiają płacenia alimentów w zasądzonej wysokości, zwłaszcza, że oprócz tej kwoty pozwany chce aktywnie uczestniczyć w codziennym życiu córki.

W odpowiedzi na apelację A. M. wniosła o jej oddalenie.

Na rozprawie apelacyjnej Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z pisma (...) Spółki z o.o. w Z. z dnia 5.08.2013 roku, w którym rozwiązano, z przyczyn dotyczących zakładu pracy, z dwutygodniowym okresem wypowiedzenia, umowę o pracę z D. A. (2) oraz z zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy w Z. z 4.09.2013 r. wskazującego, że pozwany jest osobą bezrobotną od dnia 28.08.2013 r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zasadnicze ustalenia faktyczne, które poczynił Sąd Rejonowy dotyczące zarówno potrzeb małoletniej E. A., jak i możliwości majątkowych i zarobkowych jej matki są generalnie prawidłowe i zasługują na aprobatę. Okoliczności te wynikają w głównej mierze z dokumentów w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu oraz uzyskiwanych dochodach. Sąd Okręgowy ustalenia powyższe aprobuje i na zasadzie art. 382 kpc przyjmuje za własne. Sytuacja materialna pozwanego uległa jednak tej zmianie, że pozwany obecnie pozostaje osobą bezrobotną.

Ma również rację Sąd pierwszej instancji, że obowiązek alimentacyjny względem małoletniej spoczywa na obojgu rodziców, a ich zakres wyznacza przepis art. 135 kro. Obowiązek ten z jednej strony zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a z drugiej od możliwości zarobkowych zobowiązanego. Biorąc jednak pod uwagę wiek małoletniej – 2 lata i fakt, że dotychczas nie uczęszczała ona do przedszkola oraz ogólnie dobry stan zdrowia nie wymagający specjalistycznego leczenia to należy przyjąć, że Sąd Rejonowy przeszacował jej koszty utrzymania, które

Sąd Odwoławczy określa na około 600 zł. Nie sposób również pominąć, że to na matce dziecka spoczywa większy ciężar osobistych starań o wychowanie córki, ale pozwany w tym zakresie chce ją wydatnie wspierać.

Wbrew ocenie Sądu I instancji możliwości zarobkowe pozwanego nie umożliwiają mu płacenia alimentów na poziomie 600 zł miesięcznie. Uwzględniając przy tym, że pozwany stracił pracę nie ze swojej winy oraz obecnie aktywnie jej poszukuje Sąd Odwoławczy za usprawiedliwione uznał obniżenie ustalonego przez Sąd I instancji obowiązku alimentacyjnego do kwoty po 450 zł miesięcznie – zgodnie z wnioskami apelującego. Tak ustalone alimenty odpowiadają zarówno potrzebom dziecka jak i możliwościom jego ojca.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I o tyle, że zasądzone w nim alimenty na rzecz małoletniej określił na kwotę po 450 zł miesięcznie, obniżył zasądzoną od D. A. (1) wysokość opłaty od pozwu do kwoty 270 zł nie naruszając pozostałych rozstrzygnięć wyroku, zaś na podstawie art. 385 kpc dalej idącą apelację oddalił.

O kosztach procesu w instancji odwoławczej orzeczono na podstawie art. 102 kpc nie obciążając powódki obowiązkiem ich zwrotu na rzecz pozwanego.